

Motion till riksdagen

1988/89:N450

av Ivar Franzén och Rolf Kenneryd (båda c)
Eltaxorna i glesbygd

På grund av ökade kostnader har det blivit allt svårare för företagen med eldistribution utanför tätorterna – framför allt lokala företag – att hålla jämna steg med tätortsföretag när det gäller att erbjuda likartade taxor, säker elförsörjning och en god lokal service.

I centermotioner har det tidigare föreslagits skattelättnader för företag med landsbygdsdistribution beräknade efter jämförbar ledningslängd per abonnent men med bibehållande av den totala skatteintäktens nivå. Företag i tätort med kort ledningssträcka per abonnent får en något höjd skattenivå och företaget på landsbygden med längre ledningssträcka per abonnent får sänkt skatt. Systemet medför en mera lika konkurrensförmåga mellan tätort och glesbygd.

Trots upprepade centerreservationer i utskottet har riksdagen hittills avslagit förslaget, bl a med hänvisning till statens energiverks utredning "Elavgifter tätort, landsbygd och glesbygd – en ekonomisk analys". Denna utredning har, enligt vad vi erfarit, ännu inte lagt något konkret förslag och arbetar delvis med en annan inriktning än vad vi förordat.

Vi anser det angeläget att nu upprepa vårt förslag för att om möjligt påskynda att åtgärder vidtas för att reducera den orättvisa kostnadsbelastningen på glesbygdsboende och därmed minska flyttningsbenägenheten från glesbygd till tätortsregioner.

Hemställan

Med hänvisning till vad vi ovan anført hemställer vi

att riksdagen beslutar att hos regeringen begära förslag om bättre ekonomiska förutsättningar för eldistributionen i glesbygd enligt de riktlinjer som anges i motionen.

Stockholm den 25 januari 1989

Ivar Franzén (c)

Rolf Kenneryd (c)

